

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

פקוח נפש חלק ב'

אור הזוהר 185 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

אברך וכן ישיבה יקר!

עכשיו בשלוש שבועות שאנו בוכים על חורבן שני בתי מקדשות, צריכים לדעת א. למה נחרב בית המקדש? ב. אמרו רז"ל (ירושלמי יומא א, א) כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו, ואם אנו לא לומדים זוהר הקדוש, אז יש לנו חלק בזה שלא נבנה בית המקדש בימינו.

בה סמא דמותא", ופירש רש"י שם: למיימינים - עסוקים בכל כחם, וטרודים לדעת סודה, כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עיקר, עכ"ל.

אלו שלומדים זוה"ק ומורים לתלמידיהם ללמוד זוה"ק הם המיימינים האוחזים בעץ החיים, וממשיכי דרכם של קדושי וצדיקי הדורות, מהרמח"ל הקדוש אשר רבינו הגר"א זי"ע חפץ להקביל פניו ולילך רגלי לקראתו אליו, אם היה נמצא בחיים חיותו [מווילנא לאיטליה, מהלך כשנתיים ברגל], וכל הצדיקים הקדושים מהבית דין הגדול של מהרי"ל דיסקין זי"ע בירושלים עיה"ק משנת תרפ"א, (19 שנה לפני מלחמת העולם השנייה), אשר חפצו לארגן אלף סיומי זוה"ק בארץ ובגולה, כדי למנוע את האסונות הנוראים, ואתם גם הקדוש מהרי"ל אשל"ג זי"ע, בעל הסולם, שהתחנן אז בפני רבני אירופא, שיתחזקו ויורו לתלמידיהם ללמוד זוה"ק, כי רק זה מה שיציל את עם ישראל, כפי שהורו וגילו לו מן השמים, (בכ"י), ולא שמעו ולא אבו, ולזה קרא כל האסונות האיומים בשואה האיומה רח"ל, אשר הצדיק הקדוש האמרי אמת זי"ע, כאשר ראה את התפילות והבכיות והתיקונים הנוראים שעשו המקובלים הקדושים עם צדיקים נסתרים, ובראשם מורינו הקדוש המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע - אמר "שאלו היה לנו כאלה צדיקים וכאלה תפילות ובכיות [אשר אי אפשר להגיע לפנימיות הלב טהורה בלי לימוד זוהר הקדוש תורת הסוד], באירופא, בוודאי שלא הייתה השואה הנוראה, והיו ניצלים רבבות ומיליוני יהודים, עכת"ד.

עתה, כולנו חייבים להתאחד ולהתאגד בלימוד הזוהר הקדוש, כדי להציל את עם ישראל, ובפרט את יושבי ארץ הקודש, מגזירת ההמן האירני ימ"ש, וכל האויבים מבחוץ ומבפנים, ומאסונות האיומים הנשמעים מידי יום ביומו רח"ל, שזה מעין שואה קטנה ליחידים ולכלל.

כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בית המקדש על ידו כבר אמרו חז"ל מיום שנחרב בית המקדש אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, ואמרו במדרש כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בית המקדש על ידו. ולא חרבה ירושלים אלא בעון שנאת חינם!

קודשא בריך הוא וישראל ואורייתא חד הוא, (זוה"ק), בואו ונתבונן, מה גורם לפירוד העיקרי בינינו לאבינו שבשמים? אם היינו מאמינים באמת בה' יתברך, היינו אוהבים כל יהודי ממש כמו שהשם יתברך אוהב כל יהודי, ומי שאוהב כל יהודי, לא רוצה שיגרמו אסונות לעם ישראל, חלילה וחס, ומה עוד שזהו צער השכינה הקדושה, כמו שאמרו חז"ל במדרש: שאפילו אם רשע לוקה, שכינה מה אומרת כנגדו, קלני מראשי קלני מזרועי. וכבר גילה לנו הרשב"י זי"ע (תיקוני זוהר תיקון ל' ועוד), מפני מה כל אסונות הנוראות שקוראים, זה מכיון שלא רוצים ללמוד תורת הסוד ולא לומדים זוהר הקדוש, ופוגמים נורא נוראות, ולזה אין יראת שמים לתלמידים, (מהרח"ו בהקדמה לעץ חיים), ואין אמונה, (אמרי פנחס שער ט' יג), לא זוכים לתשובה ותיקון הנשמה, (מורה באצבע אות מ"ד), ונשארים בטמטום הלב, (מאה שערים לבעל התניא), ובגללם יש מגיפות ואסונות, (אמרי פנחס הנ"ל, רבי יהודה פתייה, בהקדמה), ואנא אנו באים, ואין אתנו יודע מה ילד יום, כי זקוקים אנו לרחמי שמים מרובים, מבית ומחוץ תצפנו.

על כן אנו מתאחדים באהבת חברים תלמידי הרשב"י זי"ע אשר אין ביניהם קנאה ופירוד חלילה, אלא הם באהבה ואחדות גמור כדאיתא באדרא: "אנן בחביבותא תליא", ואוחזים באילן החיים, כדאיתא בזוה"ק (רעיא מהימנא נשא) וכן אמרו בגמרא (שבת דף פח, ב'): "דאמר רבא למיימינין בה סמא דחיי, למשמאילים

אל תהיה אדישו!!! התחזק את הגאולה להחישו!!!

וצריך לזכור!!! כי הארץ הזאת קדושה עד למאוד, "ארץ אשר ה' אלקיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" (דברים פרק יא יב), אך צריך לידע כוונת הפסוק "אני לדודי ועלי תשוקתו" (שיר השירים פרק ז יא), והוא כי אנו צריכים מקודם לעורר אתערותא דלתתא (זוהר לך לך), וגעגועים ואהבת ה' יתברך, כדי לעורר עלינו את אהבת ה' יתברך אלינו, והבטחתו לעם ישראל, וזה נעשה רק על ידי לימוד זוה"ק ופנימיות התורה, שמקשר באמת את עם ישראל לשורשו.

על כן נערוך לבנו ליחדו לאבינו שבשמים, ונדע כי הכל כתוב בספר התורה העליון כמו שנאמר בנביא מלאכי (פרק ג טז) "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו", "ובזאת תבחנו אם כנים דבריכם" מי הם הנקראים "בנים אתם לה' אלוהיכם" (זוה"ק סוף פרשת בהר דף קיא:): הראויים להשראת השכינה בארץ הקודש, ומי חס ושלום יצא מהרשימה, מפני שאינו רוצה ללמוד זוה"ק, ועליו ועל אחריותו כל המאורעות רח"ל.

זכור! ודע! כי הקדוש ברוך הוא מחכה על כל יהודי שיכנס לתוך התיבת נח של הרשב"י ע"ה "ולא ישא אלקים נפש, וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח", (שמואל ב פרק יד יד), וכל אשר בשם ישראל יכונה יש לו תקוה. ויקויים בנו במהרה נבואת ירמיה הנביא (פרק לא טו טז) "פה אמר ה' מנעי קולך מכפי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושבו מארץ אויב, ויש תקוה לאחריתך נאם ה' ושבו בנים לגבולם".

במאמר אשר לפניך:
הקדמת מורינו הרב חיים ויטאל ז"ע על שער ההקדמות

כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו, ומדוע לא בא בן ישי.

א) סבת ארץ הגלות: בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי ישבתי משתומם, ומחשבותי תמהים. כי עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לא נושענו. רפואה לא עלתה למחלתנו. אין מזור לבשרנו. ולא עלתה ארוכה למפתנו לחרבן בית מקדשנו. הנחרב זה היום אלה ות"ק וד' שנים (1504) אוי לנו כי פנה היום יום אחד של הקדוש ברוך הוא שהוא אלה שנים וגם נטו צללי ערב שהם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הב'. וכלו כל הקצין ועדין בן דוד לא בא. ונדע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארך קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי.

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דני. ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' (דף ע"ז). וזה לשונו: תניינא כתיב ורוח אלקים מרחפת וגו', מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתכחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין אטימי לבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכוון לבא בלא סכלתנו למנדע ביה, ואיהו ביניכו. ורזא דמלה קול אומר קרא.

כגון קרא נא ה' עונך וגו' והיא אומרה מה אקרא כל הבשר חציר פלא אינון כבעירה דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמיהו הוא דעבדי.

וי לון דגרמי ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא

ובההוא זמנא מצאתי כתוב (תקוני זהר תקון ל'): ויזכור פי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת ב"ת יבשה, וי לון דגרמי ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). וכו', (עיי"ש כל המאמר באורך, ותרו"ץ).

ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף... ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל... ונעשה לנו שם

ב) עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בכנן בתי כנסיות ובתי מדרשות ושונין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלכתה

ג) ראייה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמנם פי כל עסקם בתורה הוא לשמה: והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון פללות, כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו, בלתי הצטרכו לטרח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו.

מפני מה מתקלקלים הבחורים הצעירים הנקראים גבעות, שנתקלקלו לגמרי

ועוד ממשיך שם, את דברי הנביא ירמיה (פרק ד כד) "ראיתי הרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו", שכוונתו

עלינו, כדי שלא ניתפש ברשת, בואו ונתאחד יחד שבטי ישראל ונלמד זוהר הקדוש, ונלמד זכות על כל יהודי, כי באמת כל יהודי רוצה ללמוד זוהר הקדוש, וגם הרבנים וראשי הישיבות, רק שחלקם כנראה עדיין לא שיבר את הקליפות, וצריך לרחם עליהם ולהתפלל עליהם שינצלו מקליפת עמלק, וכנאמר העם ההולכים בחושך לא ראו אור, (ראה מהרח"ו לעיל) וצריכים להשליך את כל החכמות, ולהאמין בפשיטות בדברי חז"ל, טעמו וראו כי טוב ה', למדו זוהר הקדוש כל יום במשך ארבעים יום רצוף, ואז כבר ירדו כל הקושיות לבד כי אין עיצה ואין תבונה אלא לטעום מעץ החיים וחי לעולם, מהרו חושו, כי אין זמן, ופתאם יבא האדון אל היכלו, ומה יענו ומה יאמרו, או אז הכל יתביישו. אל תאמר מחר פן יהיה מאוחר!!!

בהתקשרות ובאהבה! "אנן בחביבותא תליא", יחד שבטי ישראל, נחיש את הגואל

כדברי מרן קדוש ישראל הרי"ח הטוב זי"ע על הפסוק (ישעיה נב ט-ז) "מה נאוו על הַהָרִים רְגְלֵי מְבֹשֵׁר... קוֹל צְפִיף נִשְׁאוֹ קוֹל יְחִדּוֹ יִרְנְנוּ פִי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ... פִי נַחֵם ה' עִמּוֹ גָּאֵל יְרוּשָׁלַם", שכל הגאולה תלוי ביחידיו ירננו – באחדות ישראל באהבה (עכת"ד), יחידיו ירננו - רינה זו תורה, בחיבור לימוד כל חלקי התורה ובחיבור יחד כל ישראל אל תורת הרשב"י נצא ביד רמה – ברי"ש גלי, בב"א.

מפני מה מתקלקלים הבחורים הצעירים הנקראים גבעות, שנתקלקלו לגמרי, מפני שרואים שרבותיהם לא רוצים ללמוד תורת הסוד, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפור בתורת האמת, וממילא לא מאמינים בתורה שכולה סודות ועיקרה תורת הסוד, וכופרים בה, ואין ספר כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא, (עכת"ד מהרח"ו, ונמצא בהקדמה לעץ חיים).

זאת אומרת שמהראשי ישיבות יוצאים בחורים ואברכים שלא מאמינים בתורה וכופרים בתורה, ולכן רואים כל מיני נושרים ומקולקלים, ו"נוער ברזלים" רח"ל, כי אין תוכם ככרם, וחסר להם פנימיות וטהרת הלב.

בואו ונתאחד יחד שבטי ישראל ונלמד זוהר הקדוש, ונלמד זכות על כל יהודי

מצינו בחז"ל הקדושים שבחטא העגל לא השתתפו כלל בני ישראל, ורק הערב רב הם שחטאו, וכל מה שנענשו ישראל הוא בסיבת שלא מיחו בידם, כן הוא מפורש באלשיך הקדוש, בפירושו שושנת העמקים על שיר השירים, על הפסוק 'צרוּר הַמּוֹר' (פרק א' פסוק י"ג), ובספר ליקוטי אש בפירושו על פרשתנו (פרשת קרח) כתב, שדתן ואבירם היו ממאתים וחמישים ראשי סנהדראות, והיו זקנים משוטרי בני ישראל, ובכל זאת הם תמיד נגד משה רבינו, ומה היה בסופם, אם כן, חובת המחאה

תשובה עם חרטה

עגלתו לרחוב השוק כדי לחפש מקום מתאים להעמיד דוכנו ולהתחיל למכור הסחורה, בעוד שהוא מחפש מקום חניה, שמע קול מבשר ואומר שכבר נתיקר מחירי אריגים ועולה עשרים פרוטות המעטער, ועד שהוא מתמלא שמחה מהתייקרות השער, שמע מרחוק עוד הפעם את קול המכריז ואומר, שמעטער אריג, עולה כבר שלושים פרוטות ובדרך זה עלה מחיר האריגים למעלה למעלה, עד ששמע שמעטער אריג עולה כבר זהוב שלם, והיינו מאה פרוטות והוא עדיין לא התחיל למכור את סחורתו, (כל זה מספר הרב הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן אל האברך שבא לקבל תשובתו).

אך, כיון שכבר פנה יום, חשב לו אברך זה בלבד, על מה ולמה אמהר כעת למכור את סחורתי, והנה כבר לפנות ערב, והלא ממילא כבר נתעשרתי והון רב ועצום בידי כי את כל הסחורה קניתי רק במאתיים זהובים, וכעת סחורתי שוה הוא, ארבעת אלפים זהובים, ובין לילה נתעשרתי הון ועושר כזה, ומה לי למהר, הנה אסור לאכסניא לאכול ולהשביע נפשי, ולנוח קצת מעמל וטורח הדרך, ובבוקר אלך ואמכור את סחורתי ואשוב לביתי כשהון ועושר בידי, אומר ועושה הוא, ונכנס לבית מרזח, וצוה שיביאו לו בשר ודגים וכל מטעמים, ופרפראות ולפתן, ובסוף יין נושן, כדרך הנגידים, כי בטוח וסמוך היה שהנה כבר נתעשר עושר רב, ואחר כך צוה שיביאו לו מטה מוצעת היטב, ושכב לנוח מעמל הדרך, ולפני שינתו התחיל לחשוב חשבונות מה יעשה עם כל ההון והעושר הזה.

אברך אחד בא פעם לפני הרב הקדוש מורינו הרב רבי מאיר מפרימישלאן וצלה"ה, ובקשתו שטח לפני הרב הקדוש שחפץ הוא לשוב בתשובה לפני השם יתברך, אמר לו הרב הקדוש מורינו הרב רבי מאיר מפרימישלאן, אם חפץ אתה לשוב בתשובה, מהצורך שיהיה לך חרטה על מעשיך, ענה אברך הלז, בוודאי, כי באם לא הייתי מתחרט, לא הייתי בא לפני הרבי, הזדעק הרב הקדוש מפרימישלאן ואמר לו בזה הלשון, הלזאת בשם חרטה ייקרא, "מאיר" יספר לך את אשר נקרא חרטה, והתחיל לספר בזה הלשון:

פעם היה אברך אחד אשר קיבל לעת חתונתו גדוניה בסך מאתיים זהובים, כדי שיהיה לו סכום מוכן לפשוט ידו במסחר לאחר חתונתו, אברך הלזה יצא לשוק וקנה מכספו אריג בחמשה פרוטות המעטער, בסך הכל של ארבעת אלפים מעטער בשווי של מאתיים זהובים, ויהי היום, ואברך זה יצא עם סחורתו ליומא דשוקא, כדי למכור את סחורתו ולהרוויח בה.

ובהגיעו למחוז חפצו לרחוב השוק, שמע קול קורא ומכה בתוף, (כידוע שבימים ההם הכריזו על מחיר הסחורות בהכאת תוף) פנה האברך אל אחד הסוחרים ושאלו מה הוא הכאת התוף, ענה לו שמכריזים שעלה מחיר האריג לעשר פרוטות המעטער, כמובן שאברך זה שמח בלבבו שיוכל למכור את סחורתו בכפליים, ויש כבר בידו ריוח נקי של מאתיים זהובים, נכנס עם

מרה היתה עליו נפשו, ונוסף על כל זה, עוד אכל סעודה כזאת, ועל חשבון מי עשה זאת, ולא די שלא נתעשרתי, עוד נהיה בעל חוב, וכל זאת הוא מפני שלא מכר את סחורתי ביום אתמול וכו' וכו'.

וסיים הרב הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן זצלה"ה את דבריו, ואמר אל האברך אשר ישב לפניו שביקש לשוב בתשובה, מעצמך אתה יכול להבין האיך שהתחרט אותו אברך על אשר לא מכר את סחורתי בעיתה, ואבד את כל הונך, חרטה כזאת הוא תקרא בשם "חרטה", ואם מתחרטים באופן כזה כמו שאברך הנזכר לעיל התחרט או אז יכולים לשוב בתשובה אמיתית לפני המקום ברוך הוא (דרכי הצדיקים פרק ג).

ויהי בבוקר כאשר יצא האברך זה לרחוב השוק, שמע קול מכה בתוף ומכריז, וכאשר שאל על קול המכריז, ענו לו שכרוז יוצא, שמחיר האריג ירד פלאים, ובעד שלשה פרוטות... יכולים לקבל מעטער אריג, (כי כאשר שמעו הסוחרים שאריגים עובר לסוחר הוא, וחסר סחורה מסוג זה על השוק, הביאו סחורה זאת מכל הכפרים הסמוכים, עד שנתרבה סחורה זאת, ועל ידי זה ירד מחירה פלאים כמובן).

וכמובן שאברך זה נהיה לו שחור בעינים וראשו הסתחרר עליו, והתחיל לתלוש שערות ראשו, והחל צווח ככרוכיא, אוי לי, ווי על נפשי, ומה עשיתי ובין לילה נתהפך לעני מרוד, ואפילו את הקרן לא אוכל להוציא, ואילו הייתי מוכר את סחורתי רק בעת שהגעתי אל השוק, גם כן הייתי מרויח בכפליים, ועכשיו במו ידי איבדתי את כל הוני ורכושי, ומה

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

